

İŞÇİ SINIFI SİYASALLAŞACAK

Aydınlık Gazetesi, 5 Ekim 2015

Yıldırım Koç

Emperyalist sömürü, kapitalist sömürü ve giderek derinleşen ekonomik kriz, Türkiye’de gelir getirici bir işte çalışanların yaklaşık yüzde 70’ini oluşturan işçi sınıfımızın giderek daha geniş kesimlerini doğrudan etkiliyor.

2003-2013 döneminde ancak özelleştirilen işyerlerindeki işçiler eylem yapıyordu. Bir de sosyal güvenlik alanında düzenleme girişimleri eylemleri tetikliyordu.

Günümüzde ise giderek daha fazla sayıda işçi, daralan veya kapanan işyerlerinde ciddi sorunlar yaşıyor. İşçi çıkartmalar arttı. Ücretini ve/veya kıdem tazminatını alamayan işçiler eyleme başvurmak zorunda kalıyor.

1980-1989 döneminde yaşanan mutlak yoksullaşma ve 1989 Mart yerel seçimlerinde ANAP’ın yenilgisi, çok yaygın kendiliğindenci işçi eylemlerini tetiklemişti. “İşçiler birleşin, iktidara yerleşin” sloganı yaygınlaştı. 1.12.1992 tarihli Cumhuriyet’te yayınlanan bir işçi eylemi fotoğrafında, ANAP, DYP ve SHP eleştirilerek, “Arı, soktu; at, tepti; ok, battı; işçiler iktidara” yazıyordu.

Ancak işçiler iktidara yürümedi; çünkü 1991-1994 döneminde bağtlanan toplu iş sözleşmeleriyle, 12 Eylül Darbesi sonrasındaki maddi kayıplarını fazlasıyla geri aldılar.

Mevcut düzen içinde gerçek gelirlerini ciddi biçimde arttırabildikleri için de, düzeni değiştirecek bir işçi iktidarına gerek kalmadı. İşçilerin siyasallaşması geriledi.

Şimdi durum tümüyle farklı.

Günümüzde işçilerin kayıpları hızla artacak. Kapitalizmin üçüncü küresel krizi ve Türkiye ekonomisinin yapısal krizi örtüştüğünde, bu kayıpların mevcut düzen içinde geri alınabilmesi mümkün olmayacak.

Hayat, işçi sınıfını, iktidar mücadelesi vermekten başka çaresinin olmadığı bir çıkmaza sürükleyecek.

SİYASİ PARTİ ÜYELERİNİN GÖREVİ

Bu koşullarda, parti üyelerinin işçi sınıfı içindeki çalışması daha da önem kazanıyor.

Bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesi veren bir siyasi partiyi düşünün.

Bu partinin ve üyelerinin işçilerle ilişkilerinde temel amaç, kapitalizmin ve emperyalizmin işçiler açısından yarattığı sorunların yol açtığı tepkiyi ve enerjiyi değerlendirmektir. Mücadele eden işçilere verilen destek, kendi başına bir amaç değil, siyasi amaçlara hizmet eden bir araçtır.

Siyasi partinin işçi eylemlerine ve mücadelesine destek vermesi son derece önemlidir. Bu destek, hem işçilerin mücadelesinin başarısına katkıda bulunarak bu tür eylemlerin yaygınlaşmasını kolaylaştırır, hem de bu eylemler sırasında siyasi parti ile sıradan işçi arasında bazı bağlar kurulur.

Ancak “işçi çalışması” bu eylemlere dışarıdan destekle sınırlı değildir. Tam tersine, eylem yapan veya yapmayan işçilerin günlük yaşamlarındaki somut sorunlara çözüm aramak, işçilerin çeşitli konularda duyarlılığını, bilgisini ve bilincini arttırmaya çalışmak, onları siyasi mücadeleye çekmek esas amaçtır.

SOMUT SORUNLARDAN SİYASİ MÜCADELEYE

İşçi sevenler derneği üyeleri için işçi eylemlerine destek, başlı başına bir amaç iken, siyasi parti üyesi için önemli bir araçtır.

İşçi sevenler derneğinin ve üyelerinin işçilerle ilişkisi, hasta ziyareti gibidir.

Siyasi partinin ve üyelerinin işçilerle ilişkisi, onların somut sorunlarına çözüm üretebilme, işçi içindeki potansiyel öncüleri siyasallaştırma ve sabırlı bir çalışmayla partiye kazanma temelinde gelişmelidir.

Günümüzde işçi kitlelerinin, kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadeleye girmekten başka çarelerinin kalmadığı koşullar olgunlaşmaktadır.

Görev, işçi sevenler derneği anlayışından siyasi parti çalışmasına geçmektir.